10

DE EPILEPSIA, SEV MORBO comitiali,

Assertiones Medicæ.

Has,

Patrocinio

AETERNI BENIGNIQVE NVMINIS:

Præsidio

EXCELLENTISS. VIRI, D. ANDREÆ PLANERI, ATHESINI: DOCTORIS ET PROFESSO-*ris Medici ac Philosophi, in nobiliss. Tubing. Academia, acutiss. celebratiss. que: Domini & Praeceptoris sui, omnis pietatis officiorumq; honore perpetuo, reverenter, sincerè atq; obsequentiss. observandi: pro ingenij mediocritate, tuendo approbare tentabit:*

IOHANNES FABRI, TVBINGANVS.

In Auditor. Medico, horis consuetis, 22. April. DEO dante, conclusa disputabuntur.

Tubingæ, per Alexandrum Hoggium, 1592.

Ornatiss.o & doctiss: D. M. Johan.

REVERENTIA PIA, IVDICIIQVE PRAESTANTIS GRAVITATE SPECTATISS: Viro, D. M. Ioanni Humelio, inclytæ Canstattanorum ciuitatis, sacro Antistiti impigro: eiusdem Præfecturæ Ecclesiarum, Præsidi speciali acerrimo diligentissq; : Patri suo semper honorandissimo. Similiter, Reverendis, vitæ integritate, & eruditione præclarâ, venerandis prestantissq; Viris: D. M. Iohanni VVeiningero, VVylanorum Pastori vigilantissimo: dicœceseos vicinæ, speciali Superintendenti summo atq; laboriosiss: D. M. Martino VVagnero, Aschingensium Parocho sacerrimo ac fidelissimo; D. M. Iacobo Mülichio, Verb. D. apud Dalffinganos, puriss. assiduoq; Præconi: D. M. Iacobo Bavvhofio, Monasterji Suevorum, Sacrorum Prædicatori graviss. & peritissimo: Cognato, & Affinib. suis, amore carissimo, obseruantiâ perpetua, officioq; frequenti colendiss.

S. P. D.

Ioannes Fabri.

Vàm Anima Corpusq; nostrum, Viri Reuerendi, consensus affectione mutua arctè teneri, sensus docent: tamp rofectò, S. Theologiam, cum Iatrologia diuina, iucundis concordiæ modulis concinere, intelligitur. Illius nanq; si primodia quæras: cum hac esse eadem, annues. Equidem, ut furens ille Draco, Agyrtarum Circulatorumq; progeniei vitiosissimæ, nugacissimus Parens, sub malo aureo, dulce venenum, insolenti promissorum iactantia verborumq;, ancupio fraudulenter tegens: Primorum mortalium mentes, euentus blanditijs, concupiscentiæq; cæcæ illecebris, redditas im prouidas, cepit: errandi febriculam ardentiss: cum corporis δυσφυΐα inspirando, sanctitatem

tem

tem credulis expugnauit. Næ profundissimæ Theologiæ Microtehnen quandam, cum Thessalo, Iatronice ridiculo, (digna communitatum Parente soboles) impostor perfidè commentus est. Ille dies, primus lethi primusq; malorum, causa fuit. Iccirco, spem hominum salutis conclamatam. Μοῖραν τοῦ βίου *in Politiam Corporis introductam, mox edictum sacratiss: dictitabat. Sed ò gaudium inexspectatū. Iuuans ille solus, misericordiæ nominatiss: Pater, maiora moliri, ægriq; animi præfecturam Theologo: Corporis iam ægrescentis, Medico, Sapientiâ illustri assignare voluit. En vtriusq; Scientiæ utilitas, Dei inuentioni primæ simul cōsecratur: per hunc, canit ille, concordant Medica Sacris. Methodo, opera artis, eâdē exercent. Etenim, Animulam citò, tutò & iucundè, conseruant, fouēt sanantq;, æternitatis arcanorum Mystæ sinceri. corpusculū fragile, itidem tuentur, firmāt curantq;, Naturæ omni parentis Ministri, vatesq; Asclepiadæ. Ambobus etiā suum, ad omnia ἰσορρόποντα, condidit Iatreῖον, Iatrologus termaximus. Certè, Sacrorum illam officinam instructiss: apparans: vivum satisq; florentibus amœnum, diuinitatis occultæ hortulum, in Animæ usum coustruxit. Hîc deleteria, hîc antidota, hîc expertiss: fidei pharmaca: hîc Verbum salvificum, remedium polychrestum gratis, petentibus prostat. Et talia Medico, Hygiea, & Iasô, fido comitatu præsentibus, suppetunt. Sanitate periclitari occipiente, celeres illos atq; fideles, Animæ Corporisq; custodes, languiduli, ad intemperiem, extus intusue afflatam amoliendam, extemplò convocantes: utriusq; certa medicamina poscunt. Idq; perquam piè. Non .n. multorum more peruerso, postquam mortalia cernunt tentamenta nihil, nihil artes serò medentûm posse, diuam modo expetunt Medicinam: omnem salutem, saluâ scientiarū immutabilum auctoritate persistente suapte cul-*

på, æternum deperdentes. Verum hæc διεξοδικῶς magis rap-toq; stylo pervolitaui. Nam & nasum habentium curiosus ri-ctus: & consuetudinis in hoc scriptionis genere sancita an-tiquitas, cursum iuuenilem interceptũ, aliorsum detorque-re vel restitantem stimulant. Quorsum? Cernitis, opinor, Viri eruditissimi, vel me tacente, argutiss: oculis vestris: sacer-rimi vestri muneris, cum Iatrice saluberrima, indissolubi-lem consortionis amicitiam. Cernitis, si nulla cognationis no-stræ iura cogerent: vel solam hanc, quam alibi Galenus, veri sagacißimus, ampliss: laudat, ἀνθρωπουργανίας harmoniam: opusculi huius elaboratissimi, reuerendis splendidisq; nomi-nib. vestris oblationem, suadere posse. Animi huncce fetũ absolutissimnm, Viri Φιλοσοφωτάτε τε κ̀ Ιατρικωτάτε, Pro-gymnasmatis mei Prostatæ fortissimi, nobile verè ad cogi-tandum ingenium, nullo exemplo concipiens, peperit.

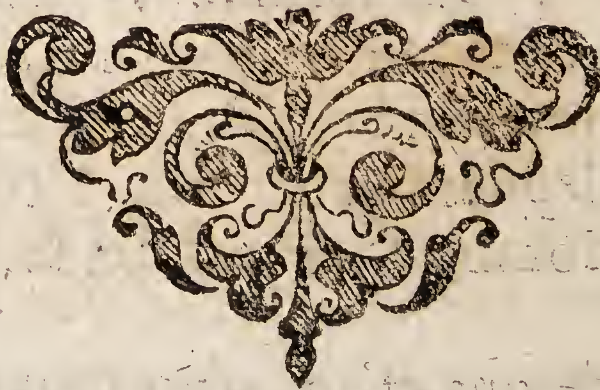
Hic quam rimatur, ægritudo, vt Cerebrum, viscus, sic Plinius, excelsiss. Cæloq; proximum, vbi sensuum arx: vbi Mentis est regimen, comprehendens agitansq;, furijs crude-libus, periodicè torquet: ita cæcum, causisq; suis obuelatum in primis malum esse, non nisi cerebrosi negant. Addunt & diuinum. Sed molle nimium hoc & ad libidinem effi-ctum est vocabulum. Hoc etenim nomine Maiores nostri Comitiales, per Cimmerias tenebras Delphos petiêre. Sed quid anus illa Pythia? Ea, vt mos fert, Sibyllina sua my-steria pandens, ambigua detonare, permagna Lunaticis, e: Orci afflatu, mali absolutoria fundere. Hinc sũptuosæ ca-dentûm itiones: hinc religionis despicientia: hinc Anima-rum cum Hercule perpetuitas. Quid amuleta & periapt-dicam? quid alia, superstione anili carminumq; incant-mentis plena sexcenta? Augustiss sc. Medicorum sacrarium miseris illis obserantes sacrilegi: pulchros ex Monopolio is-quæsticulos, sibi surgere gestiebant. Nobis verò, sit grat.

D

Deo, vt de alijs innumeris Naturæ, sacro complura inuolucro celantis, problematibus: sic & hoc, eiusdem lasciuiæ Aenigmate, multa multi doctaq; responsa ferendo, miros se Oedipodas præstitisse video. Sed hoc, quod de morbo Sacro iam editur oraculum, Gordium illum nodum enodatius & subtilius dissoluisse: rotunda hypotypôsi (absit vero & candido inuidia verbo.) subtiliss. illius secreta effinxisse, doctiss. quiq;, omnis liuoris cæcutie liberi, ferunt. Quin & illud. Rationum, ex ingenij proprijs thesauris subductarum, atq; cum φαινομένοις affabrè consentientium momentosa mole: conclusorum veritatem analyticè & (vt alia præclara notiss. suæ scientiæ documenta) inconcussa stabilitate fixisse. Artis nostræ sacros Opifices, sua maneat, licet, cum alijs in campis Pæonijs venantibus, plurimaq; subodorantibus, emerita gloriæ seges: sint illis, absolutiora scribendi copiam dantibus, gratiæ, iuxta diuini Philosophi statutum, relatæ ingentes: sit deniq; veriora monstraturo, auctoritas summa. Quid ergo? Nunquid, Viri Reuerendi, sacerdotesq; summi, egregia vobis dicatur Syntaxis Medica? Verum, tecum nunc mihi, Pater carissime, cui me meaq; omnia debeo, res sit. Felices eos semper, quibus per fortunæ clementiam, parem vel paullum inferiorem gratiam, benefactorib. suis referre licet, iudicaui. Quum verò vitæ meæ, jam quàm dego, tenuitas, nil suggerere possit: attamen, qua tandem officij debiti vicissitudine, R. T. summorum in benefaciendo monumentorum auctrici locupletiss: obuiari queam, hactenus anxiè circumspexi. Mola salsa, dicunt, thura non habens, litare nolui. Quærendo a: lassus, & quod tuis meritis immortalibus vel tantillum respondere diceretur, inveniendo, animum despondens: nouiss. Mens solicita, consilium languenti inhalare visa est, Plebeios & pauperculos, creditorib. suis fi-

dem datam soluere desperantes imitari: hanc temporis conditionem ducere pulchrum. Hos enim, memorabat, vltro creditorib: placidis, sponsores certos adducere.

Placuêre dicta. Igitur pauculas quidem hasce, sed fide amplissimas, Medicarum assertionum paginulas: fidei meæ pietatisq; debitum, suâ fide periculoq; (id quod pium numen avertat) suo sustinentes, tibi, Pater amande, tandiu trado: quoad beneficijs tuis debita soluere, quoquo modo potis ero. Quod superest, vos, Viri reuerendi, ornatiss: q; gracilem quem aspicitis, at operosum libellum gymasticum, vestræ æquanimitatis studio ardenti rectiss: q; mecum suspicia tis & foueatis, summoperè rogo. Dein, cæptos meos, in Medicina labores, vestrâ, ut facitis, subleuare pergite beneuolentiâ, quæso: omnem pietatis, obseruantiæ amorisq; cultum perpetuum sanctè repromitto. Memoratorũ verô, Venerande & doctiss: M. Bauuhofi, officiorum promptitudinem: præter affinitatis stimulos, Soceri tui p. m. Viri de Ecclesia meritiss: Vitrici mei optimi, dulcis Parentis solatij, magnus, certè, erga me juniorem amor, fides, Manesq; sancti jubent vrgentq;. Tandem, Viri præstantiss: vos, sacrosancti Archiatri, πανακείας atq; ὑγιείας Parentis vnius, curæ ac tutelæ, pijs votis committo. Valete multum & feliciter. Scripsi Tubingæ, Anno Epochæ humanæ, CIↃIↃ XCII. 4. Id. April.

QVAESTIO.

Trum Epilepsia, morbus sit Cerebri similaris, â prauo quodam & corrupto vapore, vel ejusdem naturæ, qualitate, vel in ipso primitus excitata, vel aliunde aduenlente, dependens: quæ Cerebri, ejusq; Spirituum substantiam, sic grauiter P. N. alteret: vt instrumentum, amplius principalium & αἰσθητικῶν ἐνεργειῶν esse non possit: & interim, in Neruorum quoq; origines subitò diffusa, practicas & motrices ἐνεργείας, per intervalla, simul vitiet & deprauet.

Thema primum.

1. Præclare scribit Aristot. in Meteôris; in rebus abstrusis, quæ sensu nullo modo possunt percipi, satis esse, si tales causæ adferantur; quibus probabile sit, tales effectus produci; & quæ nulla instantia veriore refelli & refutari possint. Et alibi, lib. nimir. .1. d. hist. Anim. scribit: Physicum, quemadmodum & Astronomum, debere considerare & contemplari τὰ φαινόμενα, ac semper tales assignare causas, quæ cum φαινομένοις consentiant: & horum rationes, ex illis resolui commodè & depromi queant.

2. Hoc ipsum, in inquisitione causæ conjunctæ Epilepsiæ, quam modò expresimus sc. obseruandum nobis est. Nam quia causa illa, Epilepsiam continens, etiam sensu aliquo pervestigari nequit, ideò talem attulimus, cui verè contradici non potest. Et interim probabile est, tali causa, quam nos attulimus, Epilepsiam procreari. Sicuti hoc ex seqq. quas adferemus, rationibus, perspicuum satis manifestumq; euadet.

3 Nam primò videmus, etiam vaporibus & odoribus rerum externarum, subitò paroxysmos Epilepticos commoueri & cieri: aliarum. a, contra rerum odoribus & vaporib9

sisti ac prohiberi. Sic Apio proprietas est, comouendi Epilepsiam: sic etiam suffumigatio cùm galbano & myrrha, & cornu caprino: odore item hepatis hirci, & cúm ponitur myrrha in nare ejus, Epilepsia cietur. Sed eam tollunt & curant, odor rutæ, & alia non nulla appropriata, à Practicis passim descripta. Quoniam nimir. hæc, tetrum vaporem, aut malignam qualitatem, quæ Epilepsiam excitauit, subitò discutiunt aut corrigunt: illa verò, vel delitescentem alicubi corruptum vaporem, aut prauam qualitatem, derepentè excitant. & de potentia ad actum transferunt.

4. Quo verisimile certè fit, talibus quoq; internis causis Epilepsias progenerari. Siquidem ad effectum producendum nihil refert, siue extra, siue intra corpus constituta sit causa illa, quæ talẽ effectũ producendi vim habet, modò assit, subjecti suscipientis habilitas & dispositio, cum qua, remotis alijs etiam impedimentis. conjungatur causæ mouentis contactus conueniens. Et aliâs etiam, sæpè ex juuantibus aut lædentibus, non solùm naturales partiũ Crases: sed etiam morbidas dyscrasias, earumq; causas, deprehendunt & agnoscunt Medici.

5. Et quod vapor talis, in origines Neruorum penetrans, motibus παλμώδεσι membra vibret in Epilepticis: patet ex eo, quod alioqui in particularibus spasmis, vapores inclusi palmorum sint causa: & ex materia spiritali, veros quoq; spasmos exoriri, nemo ignorat. Quin etiam, contorsionibus oculorum in Epilepticis, neruos & musculos oculorum vapore illo repleri manifestum est. Vapore. a. & spiritu, ut nihil penetrabilius, ita nihil quidquam mobilius videtur esse; vel ipso etiam Arist. in Meteöris teste.

6 Confirmant hanc nostram, de causa continente Epilepsiam sententiam, diuersi affectus animi, quibus subitò ipsa nonnunquam oboritur: eiusmodi sunt, terror, iracundia, & immodica Venus. Prioribus nanq; duobus, quia subitò calor, spiritusq;, vel introrsum, vel extrorsum ruunt & feruntur

feruntur in cōcitata ist motione, vel praui, qui antea in partibus alicubi delitescebant, vapores, ad cerebrum & Neruos decurrunt: vel ex ipsis humoribus, in corpore præsertim κακοχύμῳ, exsuscitantur derepente, praui crudiq; spiritus & flatus: qui similiter ad cerebrum delati, Epilepticum mouere possunt πάθος. Immodico a: veneris usu, cum animalis Spiritus in Cerebro refrigeratur; tum simili ratione, ex fusione & colliquefactione quasi humorum, tetri ac virulenti flatus elevari quandoq; & cieri solent: quib. similiter Epileptica exoriuntur Symptomata.

7. Et cum aliorum quoq; Affectuum, quoad modò per ἰδιοπάθειαν, modò per συμπάθειαν existunt, eædem specie sint causæ: qua ratione videmus, idem suffusionis symptôma in oculis, causari à crassis vaporibus, circa tunicam uveam concretis: siue ij in Cerebro primùm consistant, siue ex Ventriculo sint eleuati: Epilepsiam verò per consensum, vapore quodã, aut qualitate aliena, à parte primò affecta, ad Cerebrum ascendente concitari, ex Galenicis historijs fit manifestum: rationi certè consentaneum est: primogeniam quoq; Epilepsiam, à vapore tetro, aut qualitate aliqua aliena, Cerebri & Spirituũ ejus crasi infesta & inimica, procreari.

8. Quaquã a: vapor, & aliena illa qualitas, res & causæ sint specie discrepantes: tamen unum eundemq; effectum, Epilepticum puta πάθος, producere possunt: quatenus nimir. in uno quodam tertio conveniunt, gratia cujus, vel natiuũ Cerebri spirituumq; calorem obtundere & stupefacere: vel crasim eorum dissoluere & perturbare: aut certè substantiã subitò extenuare nimis, aut incrassare p. n. possunt. His enim omnibus modis, sigillatim inhabiles reduntur ipsi spiritus Animales, ad motiones & impressiones specierum sensilium recipiendas & conseruandas.

9. Nam, si qualitas illa, aut vapor frigiditate excedat, sensio nulla excitari potest. Cum sine calore, nihil sit αἰσθητικόν

Et quomodò, frigus primas teneat in prosternendis ἐνεργείαις animalibus, copiosè Gal. lib. 1. d. ca. sympt. 3. d. l. a. f. docet. Sin qualitas illa, vaporùe, spirituum Animalium crasin dissoluat; tam instrumentum illi amplius, animalium actionum, esse nequeunt, quam videmꝰ, aliarum quoq; partium actiones diminui, aut prorsus etiam aboleri, si naturales earum crases, quæ principales sc. sunt, ἐνεργειῶν illarum causę, perturbatę & dissolutæ fuerint.

10. Neq; hîc aliqua est differentia, siue qualitas illa, vaporùe, ratione primarum aut secundatur notarum qualitatum, siue abstrusarum, addo etiam malignarum & venenatarum facultate, vel violentia potius, naturalem Spirituum Cerebri crasin perimat, & perturbet. Nisi quod, quò majore, ad dissoluendam Spirituum crasin, qualitas illa vapor úe, vi pollet: eò citius & celerius Epileptica apparent symptomata.

11. Sicuti a: cúm vapor, tum qualitas aliena, Crasin Spirituum animalium perturbando, Epilepsiam inducunt: ita quoq; hoc præstare possunt, si singula illa, materiam & substantiam Spirituum animalium subitò dissipare & extenuare, aut condensare & contrahere p. n. possunt. Cum hac ratione, etiam recipi, nec conseruari species motionesq; rerum sensilium, in spiritibus illis valeant. Atq; in hoc etiam genere, alia alijs valentiora sunt, alia remissiora: & in quibusdam manifesta est quædam & evidens qualitas, in alijs autem latens & abstrusa: in utrisq; ἰδιότης aut κακοήθεια dominatur.

12. Neq;, præter tria jam à nob. commemorata: substantię, puta, Spirituum animalium extenuationem aut incrassationem nimiam: caloris nati vi atritionem & stupefactionem: & crase⁓s dissolutionem ac perturbationem: aliquid videtur esse, quod spiritus animales inhabiles reddere possit, quò minus conveniens amplius sint principalium & αἰσθητικῶν ἐνεργειῶν, instrūentum. Sed quæcunq;, aliâs infesta

sta & inimica Cerebro, & spiritibus esse dicuntur, ad unam aliquam harum classem, referri possunt & debent: tametsi in singulis his tribus, magna sit causarum varietas & latitudo.

13. Sed neq; tria illa capita sic comparata sunt, ut ad unũ aliquod ceu primum principium revocari possint. Sicuti quidam asserunt: omnis Epilepsiæ causam esse qualitatem solùm vaporemq; frigidum, qui Cerebrum & Spiritus ejus animales stupefaciat & obtundat. Nam etiamsi, aliâs in debilitando & diminuendo ἐνεργείαις animalib. præ alijs qualitatib. notis, primum teneat ipsum frigus: autore Galeno: tamen nihil certè vetat, quominus reliquis duobus generib. causarum, suum etiam relinquamus locum: cum sic etiam aliarum partium ἐνεργείας perimi, & ipsarum substantiam corrumpi contingat.

14. Et quanquàm nullum horum, sine altero perfectè consistere possit: nihilominus tamen primo alicui, motionis est acceptum ferendum principium. Vt si lædens & nocens causa, sive externa jam sit, sive interna, vel primò stupefaciat calorem natiuum, ad quod reliquorum sequitur destructio: vel primo Crasin dissolvat, cui comes quoq; adjungitur, caloris attritio, & materiæ p. n. dispositio. Sicuti quoq; dari possunt, quæ hanc primò depopulantur: reliquis .a. duobus, secundario & ex consequente detrimentum adferentibus.

15. Quando dicimus, vaporem tetrum, aut qualitatem alienam, sigillatim spiritus Animales sic p. n. alterare & afficere posse, ut habiles amplius nõ sint, ἐνεργείαις animalib obeundis: accipi hoc & intelligi volumsu, non de totali destructione Craseos Spirituum animalium, & multò minus Cerebri; ad quam non sequitur Epilepsia, sed mors: verùm de tali, qua, discussa & remota causa illa p. n. sive qualitas sit, sive spiritus & vapor. rursum ἐνεργείας suas præstare animales illi Spiritus possunt. sicuti hoc etiam, finitis solutisq; Epilepticorum paroxysmis, fieri contingit.

 16.

16. Est porrò diffusionis hujus, qua sc: vel vapor pravus, vel aliena qualitas, in origines Nervorum, & spinalem medullam fertur, ut ita subitò membrorum depraventur motus: ratio eadem cum hac, qua ex partibus, longè sæpe remotis & distantibus à Cerebro, qualitas, vaporve malignus, ad ipsum elevatur & ascendit Cerebrum: & ibi primùm Spirituum alteratione facta, Epileptica inducit symptomata.

17. Nam vapor quidem spiritusve, tenuitate sua & mobilitate, celerrimè per corpus rarefactum, (quod aliâs secund. Hipp. est σύμπνουν καὶ σύῤῥουν) penetrare & deferri potest. Et quàm celeriter, ex subjecto corpore ad Cerebrum pervenit: tam citò quoq;, aliâs ex cerebri corpore & substantia, in origines Nervorum & spinalis medullæ distribui valet. Cum spiritus sit, ut tenuiss. ita mobiliss: & celerrimè omnia pervadere & penetrare soleat. Ac penetrando quidem sic, in origines Nervorum & spinalem medullam, depravatorum motuum fit causa: sin .a. interius tantum, in cerebri substania, consistat, nec ex ea, propter qnamcunq; tandem causam prohibentem, feratur: ratione hac abolitionem duntaxat, principum & seusitivarum, modò anteà expositarum ἐνεργειῶν, inducit

18. De qualitatis verò diffusione, sive eam à subjecto corpore, ut á cruribus ad caput, deferri dicamus: sive exinde ad origines Nervorum & spinalem medullam, abstrusior quidem est ratio. Quod tamen & ea fiat per continuitatis alterationem, non solùm Gal. 3. & 6. d. l. aff. docet: sed exemplis etiam, ac φαινομένοις aliarum rerum, comprobari potest, Videmus nanq; lumen splendoremq; Solis, subitò & in momento, sese per àërem longissimè diffundere. Et quis ignoret, odores quoq;, qui qualitates sunt olfactiles, aliâs celerius, aliâs tardius, per aquam aut aërem continuũ ferri, quoad qualitas illa planè evanescat. Eadem est & saporum ratio.

19. Atqui tactiles etiam qualitates, in corpore hominis, per alterationem continuitatis diffundi, docent Phlegmonæ, Erysipelata, gangrænæ, & aliæ partium intemperies: ubi à partibus καθ᾽ ἕξιν primò affectis, eæ transferuntur in alias, quæ κατὰ σχέσιν afficiantur. Et cum tactilium ejusmodi qualitatum, non eadem sit efficacia & vis: sed quædam violentiores, aliæ remissiores: nihil vetat, quominus aliæ citius, alię tardius, per continuitatis alerationem, diffundantur: sic, ut reperire liceat aliquas qualitates, quæ subitò & in momento, per totum se diffundant corpus.

20. Sed inter momentaneam spirituum per corpus humanum lationem, & celerem qualitatum, continuitatis alteratione, diffusionē, hæc est differentia: quod spiritꝰ in substantia sua de loco ad locum feruntur: qualitas a: praua, in certo loco principium diffusionis suæ accipiens, non quidē cum substantia & materia aliqua, per continuitatem spargitur: sed duntaxat per alterationem, quæ videl. proxima quæuis, ab initio sibi & vicina afficit. Quemadmodum umbram à corpore in aërem spargi & distribui videmus: ubi tamen vmbra nihil in aérem, per quem, transit, agit: sed qualitas illa sibi vicinā in subjecto corpore qualitatem immutat: & hæc itidem proximam, usq; dum vndequaq; diffusa sit illa qualitas.

21. Quàm etiam, teter vapor spiritusve, deprauatos membrorum ciére motus solet, si in origines subeat Nervorum & spinalem medullam: tam hoc præstare potest, sola & nuda qualitas, substantiæ Neruorum & Spirituum infesta: siqui-& hæc, per Neruos in Musculos diffundatur. Excitare nanq; ea, languentes & sopitos quasi in Musculis spiritus potest, ut Musculos conuellat: non aliter, atq; appetibiliū rerū species, spiritus impellunt. Et quò quidem major est violentia talis qualitatis, quàm naturalium impressionum appetitus: tantò quoq; naturali & voluntario, violentior excitatur motus.

22. Imò prava illa & aliena qualitas, vel ratione, qua dolorifica est, flatus spiritusq; ciet: cum doloris comes sit affluxus, autorib. Medicis: vel aliâs crudos halitus vaporesq;, in partibus. delitescentes, transitu suo exagitat, & ad Neruos & ad Musculos secum quasi rapiendo defert & accersit: Vbi tunc conuulsiones, Palmos, aliosq; p. n. motus excitare solent.

23. Proxima, immediata, adeoq; continens Epilepsię causa, quam statuimus, nimir. prauus & teter spiritus flatusue; aut aliena & maligna qualitas, ita se habet: ut aliâs solitaria subsistere, aliâs verò componi queat. Nihil .n. prohibet, duo illa, quæ cum contraria non sint, quandoq; conjungi & copulari, quò grauiorem affectum concitari contingit postmodum. Et qua ratione, utrâq; causa, vel simplici vel composita, possibile sit ac δυνατόν, Epileptica oboriri accidentia, hactenus ostendimus.

24 Porrò, ut Epilepsiæ coniunctam, quam modò assignauimus, causam, comprobemus etiam certis φαινομένοις, quorum rationes ex illa depromi & peti possint: agé, huius φαινομένου & symptomatis pathognomonici, gratia cujus, is, qui Epilepsia laborat, neq; videt, neq; audit, neq; vllo sensu quidquam percipit: ac ne consequi quidem potest, quid factum sit; sed cum Memoriæ viribus, Mens quoq;, & Intellectus læditur: hujus, inquam, ratio est, quòd prauus ille vapor aut aliena qualitas, vno aliquo ex supra commemoratis modis, spirit9 Animales labefactat. Quod confirmant alia Symptomata, quib. Epilepsia ab Apoplexia distinguitur: cum in primo, aliâs ambo affectus conueniant.

25. Nam alterum Symptωma Epilepsiæ est: quod cessant & desinunt motiones voluntariæ membrorum. Quoniam principium motionis, est Voluntas, & Appetitus, qui sine Sensu communi, qui hic jacet, nullo modo mouere solent: Et hinc accidit, quòd Epileptici subitò concidunt & collabuntur, nec erecti stare permanereq; possunt. Quoniam

nimir. postrato Appetitu, & Voluntate, actio et ἐνέργεια Musculorum tonica, qua erectum seruamus vel totum corpus, vel certum aliquod membrum, pro nostro libitu: statim soluitur, cessat & desinit. Vnde sic protinus homo concidit & prosternitur.

26. Est hoc Symptôma, etiam cummune ipsi Apoplexiæ, vt in qua etiam voluntarij membrorũ motus abolentur: & sic ἐνέργειαι quoq; tonicæ. Sed in Apoplexia, hoc fit propter resolutionem Musculorum (cum Apoplexia, dicatur esse resolutio omnium corporis partium) & causam aliquam priuatiuam, qua sc: motus impr essionesq; specierum nõ recipiuntur. In Epilepsia. a. positiuè accidit, nempe, propter Mentis, & Appetitus abolitionem, quæ á prauo illo vapore, & maligna qualitate dependet.

27. Tertium symptôma, & ipsum Epilepsiæ cum Apoplexia commune, est: quod vtrobiq; anhelitus impeditur, & difficilis est respiratio. Nam cũ hæc perficiatur, opera Diaphragmatis, & Musculorum pectoralium, qui vim suam à Cerebro, & Spinali medula, per Neruos accipiunt: hi verò in Apoplexia sint resoluti, vtiq; εὐλόγως, pectus movere nequeunt. In Epilepsia. a. quia stupidum est Cerebrum, similiter Musculi agere & mouere non possunt: quò accidit, ratione ambarum causarum, in vtroq; affectu lędi & impediri respirationem.

28. Veruntamen, non prorsus aboletur in Apoplexia, sed impeditur duntaxat & difficilis redditur. Quoniam metu periculi suffocationis, & summa necessitate euentationis caloris in Corde, exstimulantur Musculi illi pectorales; ut, quantumuis reliquorum Musculorum motu in Apoplexia sublato, nihilominus tamen soli hi Musculi agant, qui respirationis sunt opifices: atq; sic cum respiratione, vita ipsa conservetur.

29. Habent nanq; Musculi, suos etiam congenitos spiritus, qui ad motum excitari queunt, tali vrgente necessitate,

etiamsi Cerebrum sit stupidum, (ut in Epilepsia accidit.) aut aliâs Spinalis medulla obstructa, & ob id motio jussusq; Appetitus deferri ad eos non posit. Et aliâs ipsa; respiratio mixtum quasi est opus: partim ab animali facultate, partim naturali, necessitate urgentis causæ, excitatum.

30. Quartum symptôma, Epilepsiæ proprium, est spuma. Quæ propterà ob impeditam spiratioẽ circa os apparet: quoniam cum molestia excluditur & eliditur áer: (qui aliâs naturali spiratione liber exibat.) hic si cum extenuata saliva miscetur, circa os spumam constituit. Quomodo .n. spumæ generatio conficiatur, ex mixtione duarum substantarũ, altera spirituosa, altera humida, ambabus in multas partes fractis, multisq; mutuo complexu, parvis ampullis ab ipsis effectis, docet Gal. lib. 2. aph. 43.

31. Sanè dificilis est etiam, & impedita respiratio in Apoplexia, atq; ob id, in ea etiam violenter spiritus excernitur. sed spuma nulla circa os apparet, quoniam saliva non est extenuata. non. au. extenuata est, quia in Apoplexia nullus est motus convulsorius, quo extenuaretur: sicuti tales tamẽ multifariam in Epilepsia sese ostendunt. Vt ex seqq. patebit.

32. Quintum, & proprium quoq; Epilepsiæ Symptôma, quo ab Apoplexia etiam distinguitur, est convulsio, quæ varijs partibus accidit, & variorum symptomatum efficitur causa, Sic nanq; convulsorio illo musculorum masticatorior. motu, sic oris saliva interdum extenuatur, ut mixta postmodum ea, cum violenter excluso àere spiratuq;, spumã circa os constituat. Dentes quoq; strident, quoniam Musculi in temporib. & maxillis, convulsorio motu commoventur. ad hæc lingua sæpe extra os exerunt Epileptici, & nisi prohibeantur, mordent: ob illorũ & linguæ musculorum convulsionẽ.

33. Quod verò in Epilepsia, sic convulsionib. quibusdam jactentur membra, causæ sunt hę duę. Prima est, quod propter impeditum anhelitũ (Cujus impeditionis causas an-

teà

reà attulimus) multùm periclitante vita, atq; urgente necessitate extrema, extremos suos conatus nervi motorij exercent, etiam convellendo membra. Quemadmodùm videmus, quomodò aliâs à Voluntate nostra extremè jactemus & agitemus membra, si suffocationis immineat periculum extrinsecus: vt ilud declinem9 & amoliamur, & quoad ejus fieri potest, quam celerrimè removeamus.

34. Etenim Nervis, & Musculis naturaliter aliâs inest, ut ad suam originem contrahantur. Quod etiam fit interdum, etiam si Appetitus non jusserit movere. Sicuti hoc apparet in Epilepsia: ubi propter stuporem Cerebri, Appetitus nõ mouet membra: sed duntaxat violentia quædam, & externa, Nervos & Musculos afficiens causa, nempe respirationis & caloris natiui euentationis, metu periculi suffocationis, inducta necessitas..

35. Stupente verò etiam Cerebro, nihilominus in Neruis & Musculis, facultatem inesse motricem, vel somnus ipse naturalis declarat. Quoniam videmus, quosdam inter dormiendũ loqui: & nonnunquam jactatione membrorũ esse inquietos; imò non nullos phantasijs excitos, è lecto surgentes noctu ambulare dormientes. sicuti de se ipso hoc testatur Gal. in lib. d mot. Musc. Vnde manifestum est: sopito Cerebro, Spiritum nihilominus animalem, & motricem, in Neruis & Musculis inclusam vim contineri, qua, sopito etiam Cerebro, membra mobilia existant: & actum etiam mobilitatis adipiscuntur: si cor affligatur supressione anhelitus.

36. Quando igitur quæri solet: quam ob causam, impedito anhelitu, & nonnunquam etiam valde & periculosè suppreso, vrgente maxima periculi necessitate, nihilominus nullis convulsionibus jactentur membra, nullisq; spasmis contorqueantur in Apoplexia: sed in Epilepsia, ejusmodi propemodum symptomatibus existentibus, convulsorijs motibus nihilominus jactentur & agitentur membra: nul-

ſam certè aliam cauſam afferre poſſumus: quàm, quod in Apoplexia obſtructione craſſorum humorum, non modò Cerebrum ipſum ſit affectum: ſed propter obſtructionem, Nerui quoq; torpent, vnde ſpiritus in Nervis & Muſculis nō excitantur, vt membra reliqua moueant aut convellant: tantúm Muſculi pectorales, neceſsitate extrema ventilationis caloris Cordis, mouentur.

37. Sed in Epilepſia, nulla eſt obſtructio meatuum, neq; Nerui torpent: & propterea, non ſolùm muſculi pectorales mouentur, ſtimulati neceſsitate, qua Cor affligitur propter ſuppreſsionem anhelitus: ſed etiam reliqua membra, convelluntur his per interualla iactationibus inquietis. Siquidem etiam horum Nerui & Muſculi, ceu non torpentes, neceſsitate illa, & violentia, ad motum excitantur.

38, Et quanquam nullus ſine ſenſu, motus localis in animatis partibus eſſe poſsit: tamen hic ſenſus aliquando conjunctus eſt cum principali facultate, quæ in Cerebro eſt: aliâs. a. eſt indefinita, & propter Neruos duntaxat, extrema colluctatione vitę & Animæ, cum mortiferis cauſis angentibus, exercetur. Qualis motus eſt in moribundis interdum animalibus: vt non nulla etiam capite amputato, contrahant & porrigant membra. Hujus motus principium, duntaxat eſt in Neruis, quoad à ſpinali medulla, tanquam ampliore fōte accipiunt vigorem mouendi: quæ pro Cerebro ipſis quodamodó eſt: ſed non niſi breui tempore, motuum hac facultate duratura: ut quæ ſine Cerebro, principium motionis fufficiens eſſe nequeat. Cum, quemadmodùm nerui propagati ex medulla dorſi, motum ſuum accipiunt à medulla hac: ita medulla ipſa à Cerebro vim motricem ſortiatur.

34. Conſimiles, etiam in facultatib. naturalibus, & vitalibus, motus quoſdam coactos & violentos eſſe cxperimur in Criſibus, (quibus naturales motus oppoſitos eſſe conſtat: vt his involuntarijs, voluntarios.) quos oſtendunt nobis

nobis Symptomata Critica: quorum alia signa tantum sunt: alia verò causæ simul & signa: Crisium item ipsarum anticipationes:& alia quædam, quorum in Hippocraticis: libris passim fit mentio.

40. Altera proinde conuulsiuorum in Epilepsia motuū causa,est malignus quidam & teter vapor, vel certè qualitas infesta & aliena,in origines Neruorum subitò penetrans (quæ duo,supra pro causa conjuncta morbi huius Epileptici assignauimus scil:) Cum vtrumq; horum Cerebri ἐνεργείας prosternere,& vel suapte Natura, vel continuitatis alteratione quoquo versum diffundi,& sic diuersarum partium, addo etiam dissitarum,conuulsiones excitare queat.

41. Et vapor quidem vel ventositas,si causa illa fuerit: non aliter, contrahendo Musculortum fibras,mouere potest membra,atq; si ipse animalis spirit9, vel appetitu,vel alijs causis externis & violentis pulsus motusq;,ipsos moveret: nisi quod indefinitè & nonunquā in non naturalem figuram membrum peruertat & inflectat: quod ipsu propriè est Spasmus scilicet. Cum aliâs Animalis spiritus definitè moueat,neq; extremam figuram naturalem membrum ipsum egredi ferè faciat: nisi summa quædam,vt modò diximus,vrgeat necessitas.

42. Qualitas .a. aliena, & Spirituum animaliū substantiæ inimica, si Epilepticas convulsiones excitat: vtiq; ea ipsum Spiritum animalem, quem in Nervis naturâ (absq; recēte & assiduio ex Cerebro per nervos & Musculos ejus influxu.) contineri, paulo supra diximus: impellit & movet,non aliter,atq; se. .n. hic à specieb. retum expetendarum,aut fugiendarum,mediante frigore,calore,& alijs qualitatib.vt Arist. in lib. d. motu Anim. docet,pelli & moveri solet: nisi quod,pro violētia sua,magis p.n. moveat.

43. Sive.a, vapor, siue qualitas fuerit conjuncta hujus mali causa:accidit certè in Epilepticis: aliâs motus similes voluntarijs, aliâs .a. veros Spasmos excitari: pro alterutrius causę efficacia,vel violentia potius. Cum vtraq;,sigillatim

gradus suos & latitudinem habeant: vnde varietas quoq; illorum convulsiuorum motuum, cum formæ, quantitatis, qualitatis, & aliorum accidentium gratia resultat & exoritur,

44. Quàm porrò, geminæ illæ Epilepsiam facientes conjunctæ causæ, quas supra descripsimus, conjungi quandoq; & copulari possunt: ita quoq; ambæ Convulsionis causæ, anteà etiam à nobis assignatæ, coincidunt & concurrunt: vt nimir. motorij Nervorum & Musculorũ spiritus, necessitate urgente stimulati, membra moveant & convellant: & hoc idem etiam faciat jpsa morbi hujus conjuncta causa, vapor qualitasq;: & interdum æquale est robur ad movendum utriusq; causæ convulsionis: interdum .a. vincit in movendo Animalis spiritus morbi causam. Sicuti è contra, hæc etiam non nunquam primas in movendo & convellendo membra, obtinet.

45. Hoc ipsum, qualitate respirationis distingui potest & debet. Quo. n. difficilior fuerit respiratio, eò magis exstimulantur Spiritus animales, vt moveant & convellant etiam membra: vt ijs laboranti Cordi suppetias quasi ferant. Quemadmodum videmus hoc etiam in ijs, quibus ob vincula extrinsecus collo jnjecta, suffocationis imminet periculum. Quò. a. minus impedita est respiratio, eò magis tales convulsorij Epilepticorum motus, ascribendi sunt robori & efficaciæ, vel violentiæ potius conjunctę hujus Morbi causæ, quæ in Nervorũ origines aut processus diffusa, multas & diversas corporis partes, convulsivè movet & agitat.

46. Atq; conjunctam hanc Morbi comitialis causam, ritè à nob. descriptam esse, testantur etiam alia φαινόμενα, quorum rationes ex causa illa depromi & resolvi possunt. Veluti, quia vapores illi, non sunt crassi, sed ὁμιχλώδεις vel ἀτμώδεις spirit9, qualitas illa prava, in tenui raraq; substantia intercepta: adeò motib. violentis memborum & quassatione

sationeipsa, nec non etiam calore naturali, & spiritibus, qui semper affluunt & opitulantur partib. laborantibus, brevi tempore discutiuntur, & consumptis dissipatisq; malignis illis vaporibus, aut qualitate, nulla Paralysis sequitur in membris post paroxysmum.

47. Veruntamen crebrò recurrunt, & tamdiu subinde repetuntur spasmi Epileptici, quo ad omnis humor prauus corruptusq;, ex quo elevari & suscitari sc. illa solent, ex toto absumptus exhaustusq; fuerit. Quemadmodum videmus, putridorum quoq; humorum in febrib. paroxysmos, tandiu continuari: quoad humor actu putrescens, & qui continens est paroxysmi cujusq; causa, ex toto computruit & conflagravit.

48. Sed in hoc distant, crebri reuertentes illi Epilepticorum spasmi, & Febrium putridarum paroxysmi: quod hi certum ferè servant ordinem & periodum: illis .a. indistincta est invasio. Quoniam indefinitè flatus, qualitas úe excitatur: & aliâs quidem tardius, aliâs citiꝰ redeunt illi palmi. Quoniam alia, atq; alia sui parte corruptus ille humor, materia aut subjectum sc. illorum, ὁμοιομερὴσ est, aut ἀνομοιομερὴσ Qua de causa, Paroxysmi etiam febriū, aliâs ananticipant aliâs verò postponunt.

49. Ex descripta à nob. causa, reddi etiam ratio potest: cur anhelitus impediatur, non tamen ita vehementer, ut in Apoplexia. Ratio nanq; & causa est, quod in Epilepsia vapor qualitas, úe maligna, vim Spiritib. animalib. inferunt: vnde musculi pectorales, nō sufficienter movent thoracem. Veruntamen minus impedita est respiratio: quia in Epilepsia nulla est obstructio, & spititus motorij Nervorum nō torpent: quorum utrunq; cum fiat in Apoplexia: non mirum, in hoc majorem esse respirationis & anhelitus difficultatem.

20. Subitò etiam, in Epilepsia Paroxysmi incidunt & celeriter desinunt: quoniam spirituum, & qualitatum expe-

ditiss. est penetratio & diffusio. Vnde de spiritib. scribit Gal. in lib.d: 4. mot. p. n: quod tam citò colligi & discuti rursus nihil possit,atq; spiritalis substantia : si eam nimir. non cum qualitatibus,(quarum nonnullas celerrimè etiam diffundi,exsuperiorib.liquet.)sed materieb:crassiorib. conferas & compares.

51. Assignari etiam ex dictis causa potest: cur Epilepsia fere non desinat in Paralysim,ut Apoplexia. Quoniam hujus quidem humor crassus & obstruens: illius.a spiritus,vel qualitas solùm efficiens est causa. Vnde hæc propter tenuitatem discuti facilè : ille .a. Naturæ vi expulsus,aliò procumbit. si tamen Epilepsiam etiam excipit paralysis,ex accidente id fieri censendum: nempe ratione convulsivorum motuum, quib.quieti anteà ad motum, exstimulantur humores.

52. Ratio etiam inde reddi potest:cur alij Paroxysmi Epilepticorum durabiliores sint,alij breviores Quoniam se vapor ille,aut qualitas,multiplici est differntia crassitudinis,& tenuitatis. Iam quò crassior fuerit ille vapor: aut in crassiore substantia, aliena illa qualitas,eò diutius durat quoniam, non tam citò discuti & dissipari prædictis anteà causis potest .quo .à. contra tenuior fuerit,eò facilius discutitur,& paroxysmus ipse Epilepticus solvitur.

53. Deniq; ratio etiam peti potest: cur in Apoplexia nō sint paroxysmi. Quia simul & una vice,crassus humor Cerebrum replens, ejusq; portio,ex postremo ventriculo in spinalem medullam effunditur : vnde simul & semel existit Paraplegia,non repetita. Continua quoq; sensus,& motus abolitio est in Apoplexia. Quoniam in hac frigidus humor Cerebrum stupefaciens, continuus manet & quietus: nec modò absumitur,modò regeneratur, ut fit in Epilepsia: vbi propter assiduam discussionem,& exortum vaporum aut qualitatis pravæ,non solùm spasmi redeunt & desinunt

sed

ſed etiam Mentis & ſenſus, adeoq; motus ἐνέργειαι, & intermiſsiones recurrunt & repetuntur.

54. Ad extremũ, ex dictis aſsignari poteſt diſcrimen, inter couvulſorios motus alios, & eos, qui in Epilepſia accidunt. Etenim convulſorij motus alij, ſive ab inanitione fiant, ſive à repletione, non ſunt ſine ſenſu: cum in utriſq; acerbiſſ. dolores percipiant ægri: ſed convulſionisEpilepticæ, ſunt ſine ſenſu. Quoniam à cauſa morbi conjuncta, Spiritus ipſi animales ita ſunt labefactati: ut ἐνεργειῶν animaliũ inſtrumentum eſſe non poſsint. Præterea, reliqui ſpaſmi, à repletione & inantiõe cauſari poſſunt: ſed Epileptici ſpaſmi nõ fiunt ab inanitione: cum nequeat tam ſubito accidere talis Cerebro inanitio, quã ſubitò ſpaſmi illi redeunt & deſinũt.

55. Vt cauſas Antecedentes, quib. ſc. ejuſmodi teter & malignus procreatur ſpiritus, aut aliena & infeſta reſultat & emergit qualitas, ceu vera cauſa conjuncta hujus morbi Epileptici, perſpiciamus: ſupponendũ prius, quædam certa quibusdam partib. ſimilitudine Craſeων familiaria eſſe, grata & jucunda: alia verò inimica, ingrata & moleſta. Et quomodò, vt ex bono & vtili humore, bland9 ſuaviſq; excitetur vapor: è cõtra. a. ex pravo e ex corrup. humore teter quoq; itq; malignus reſultet vapor, qualtasue: & tandẽ, ut pro varietate corrupti praviq; humoris, varias quoq; ſit & diverſ9 teter malignusq; vapor, aut ejuſdem naturę qualitas, inde promanans: tam notum eſt, quám conſtat: aliâs ex ſimplicibus, vi & qualitate differentibus, diverſas quoq; per deſtillationem, aquas aut ſuccos elici & exprimi.

56. Causæ hæ Antecedentes, ſunt aliâs ipſæ partes ſolidę, quævel à primo ortu, vel poſterius ob pravam nutritionem, ut alium qui ipſis accidit affectum, dyſcraſia quadam laborant: quæ ſenſim aucta invaleſcensq;, & ad certum terminum progreſſa jam, materiam, qua nutriri ſolet, contaminat & inquinat: vnde prauus ejusmodi excitatur vapor, vel qualitas aliqua maligna: quæ pro occaſione, tum interna

tum, tum externarum causarũ, in subjecto corpore calente, quoquo versum diffunditur: & aliâs ad has, aliàs ad partes alias, & sic ad Cerebrum quoq; pro ejus habilitate & dispositine, vergit & elevatur: ac tum Epilepticorum symptoatum fit causa.

57. Interdum a: & sæpius, antecedens Epilepsiæ causa, quæ posteà conjunctam, quam in superiorib. descripsimus, de se propagat, sunt certi humores corupti. Qui sunt vel in vasis: venis, puta, & arterijs: vel extra ea, in certis partib subsistunt: vt, semen in testibus: sanguis menstuus in vtero: lumbrici & vermes in intestinis: corrupti cibi in ventriculo: aut putridę alvi fæces, diutius retentę & suppressæ. Quod idem de alijs, in certis partium cauitatibus p n. contentis: vt, vrinæ in vesica fellea, & cæteris, intelig volumus.

58. Quod ad humores a: in venis contentos attinet: sunt illorum vt vtilium, ita quoq; corruptorum quatuor omni no diffentiæ: nempe, vel corruptus sanguis, vel pituita vel bilis flaua, vel atra. Ex horum vnoquoq;, sigillatim teter & malignus evocari vapor, aut certè qualitas aliena consistere potest. Et quamquam singulorum, quatuor iam nominatorum humorum, definitæ sint corruptiones quædam: tamen magna est cujusq; corruptionis latitudo. Vnde innumeræ quasi corruptionum species exoriuntur, quæ materiam etiã diversis malignisq; qualitatib. præbent: quæ posteà causæ existunt, ut aliorũ grauissimorum affectuum sic magnę etiam symptomatum, quæ in Epilepticis apparent, varietatis & discrepantiæ.

59. In primis .a. pituita & Melancholicus humor, habiles sunt & idonei, crudis illis spiritibus generandis, & alienis qualitatibus ciendis: Nam ex pituita, ceu humore frigido, diffundi frigida qualitas facilè potest. sicuti ex eadem etiam pituita, promptè generantur vapores turbidi & crudi: quia pituita aliâs est ventosa, & debili calore genera-

tu

tur flatus ex pituita: qui non tantùm aliquo supra expositorum modorum, afficiunt Cerebrum, sine obstructione: sed tenuitate sua quoq; penetrant ad spinę medullam, & ad origines Nervorum: quibus affectis, ab inquietis vaporibus istis, aut qualitatibus, necesse est spasmicos motus excitari.

60. Excitantur & exhalant etiam, ex humore melancholico, vapores aut qualitates. Quibus aliâs Cerebrum afficitur non Epilepsia, sed dementia quadam: vt fit in paroxysmis melancholicis. Et non rarò somnia quoq; anxia & melancholica, propter Spiritus, aut qualitates ejusmodi, dormientibus eueniunt. Veruntamen aliàs ex eo etiam generati praui vapores, aut excitatæ alienæ qualitates, cum per Cerebri corpus diffunduntur, non mediocri dyscrasia frigida ipsum Cerebrum alterant, ac stuporem Epilepticum conciliant ægrotanti: & extra etiam ad origines Nervorum, & ad ipsam spinę medullam diffusæ ac penetrantes, implent & vellicant Nevorum origines. atq; sic motuum spasmicorum efficiuntur causæ.

61. Cæterum illi humores, (quos pro causa antecedente assignauimus sc.) aliâs in venis alicujus partis delitescentes, obruto eorum calore cum putrescunt & corrumpuntur. Sicuti de semine, & sanguine menstruo scribit Galenus: quod tantam interdum recipiant διαφθοράν, vt veneni alicujus sint instar. interdum .a. crudi humores, ἀναστομώσει quadam resoluti in ἰχῶρας suos, extra vasa exsudantes, putrescere & corrumpi incipiunt. Vtroq; modo materia fiunt prauorum & malignorum vaporum ac flatuum, aut certè subjectum alienarum & vitiosarum qualitatum: quæ inde diffusionis suæ principio sumpto, aliorsum & quidem ad Cerebrum interdum perveniunt: vbi tunc Epileptica symptomata inducunt.

62. Quomodò .a. in venis, vel extra eas profusi humores, sigillatim certo modò corrumpi aut putrescere possint:

vitia, non hæreditaria: primitus perverso, sex rerum n. nat. usu adquiruntur in partib. solidis. Qua ratione Podagricos, Colicos & Nephriticos conspicimus: quorum tamen parẽtes & Majores, ejusmodi affectib. obnoxij non fuerunt.

71. Rectè. a, ipsis humoribus, primum quandoq; corruptionis principiũ ascribi: probari licet ex ijs Epilepsijs per consensum: quę à vermibus, fæcib. alui retentis, aut aliâs ex corruptis, in venticulo, cibis, derepente sanis non nunquam hominibus exoriuntur. Vbi certè causam rejicere non possumus, in dyscrasiam aliquam illius partis: cum subitò istæ, & per hypothesin sanis hominib. contingant. Sed materię ipsæ tales sunt: vt vel actu corruptæ existant: vel certè ad corrumpendum procliues & habiles.

72. Consideratio huius primi principij, in Praxi, & curatione summoperè est vtilis & necessaria. Si nanq; cognoverimus, principiũ illius corruptionis, primò fuisse in humoribus: tum, oncoctionum σφάλματα primò emendabimus: inde ad alterationem, & evacuationem semicorruptorum illorum humorum, antequam plenè corrupti, Epilepticis paroxysmis fomenta subministrent, pervenie- mus. Si. a, ex vitio solidæ alicujus partis, aut visceris, principium corruptionis dependere animadverterimus: tunc sola humoris alteratio, aut vacuatio non sufficiet: sed insuper partem illam solidam, convenientib. auxilijs, roborare, & ad meliorem statum reducere conabimur: ne sic deinceps affluentes corrumpat afficiatq; succos.

73. Summa proinde Curationis morbi Epileptici, in eo consistit: ut cognita corruptionis humoris specie: vel perspecta forma acidæa, morbidæ partis διαθέσεως, talia perscrutemur & inveniamus remedia: quæ vel corruptionem illam tollere & inhibere: vel partis dyscrasiam (si inde est Epilepsiæ origo.) conveniente contrariorem usu, corrigere & emendare possunt. Quò omnes præsidiorum materiæ, tũ Diæteticæ, tum Pharmaceuticæ, tũ Chirurgicæ faciunt.

FINIS.

Non correctus.